

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 4 oktober 2002 (09.10)
(OR. de)**

12454/02

LIMITE

ASILE 48

NOTA

van: de Oostenrijkse delegatie

aan: de Raad

Betreft: Gemeenschappelijke Europese lijst van veilige derde landen

In de bijlage treffen de delegaties een nota van de Oostenrijkse delegatie aan.

Voorstel voor een Europese lijst van veilige derde landen

1. De Europese Raad van **Tampere** heeft verklaard vastbesloten te zijn de Europese Unie te ontwikkelen tot een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, en in dat kader een gemeenschappelijk Europees asielstelsel te zullen ontwikkelen. Hij heeft het belang bevestigd dat de Unie en haar lidstaten hechten aan de absolute eerbiediging van het recht om asiel te zoeken en is overeengekomen te werken aan de instelling van een gemeenschappelijk Europees asielstelsel dat stoelt op de volledige en niet-restrictieve toepassing van het Verdrag van Genève, en zo te garanderen dat niemand wordt teruggestuurd naar het land van vervolging, dat wil zeggen dat het beginsel van non-refoulement wordt gehandhaafd. Dit systeem moet gemeenschappelijke normen voor een eerlijke en doeltreffende asielprocedure omvatten.
2. Op basis van de conclusies van Tampere heeft de Europese Raad van **Laken** zich ertoe verbonden, zo spoedig mogelijk een gemeenschappelijk asielbeleid aan te nemen dat het noodzakelijke evenwicht bewaart tussen de bescherming van de vluchtelingen volgens de beginselen van het Verdrag van Genève van 1951, het legitieme streven naar een beter leven en de opvangcapaciteit van de Unie en haar lidstaten.
3. De Europese Raad van **Sevilla** heeft besloten dat de korte- en middellangetermijnmaatregelen voor een gezamenlijk beheer van de migratiestromen een goed evenwicht moeten bewaren tussen enerzijds een beleid gericht op de integratie van wettig gevestigde immigranten en een asielbeleid dat de internationale overeenkomsten, in de eerste plaats het Verdrag van Genève van 1951 naleeft, en anderzijds een krachtige aanpak van de illegale immigratie en de mensenhandel. In dit verband moet aan vluchtelingen snelle en effectieve hulp worden geboden en tegelijk moeten maatregelen worden getroffen om misbruik te voorkomen.

4. Zoals de Hoge Commissaris van de VN, de heer Ruud Lubbers, tijdens de informele bijeenkomst van ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken in Kopenhagen heeft opgemerkt, is circa 90% van alle in de EU ingediende asielverzoeken ongegrond. Oostenrijk was binnen de EU reeds een van de voornaamste landen van bestemming. De laatste maanden is het aantal asielzoekers in Oostenrijk, tegen de Europese trend in, dramatisch gestegen. Dit misbruik moet worden voorkomen en er moet worden gewaarborgd dat degenen die alleen in de EU bescherming kunnen vinden, die bescherming ook daadwerkelijk krijgen via een snelle, doeltreffende procedure.
5. Het antwoord op de vraag welke landen veilige derde landen zijn, is een van de centrale punten van de asielprocedure in de lidstaten. Die behandelen deze vraag overeenkomstig hun vigerende nationale regelgeving op sterk uiteenlopende wijze: hetzij als juridisch begrip "veilig derde land", met een duidelijke opsomming of aanwijzing van veilige derde landen (lijstenregeling), hetzij in het kader van regelingen inzake duidelijk ongegronde asielverzoeken. Door deze van land tot land sterk uiteenlopende voorzetten voor oplossingen van de lidstaten ontstaat echter ook een uiteenlopende toepassing van het beginsel van het veilige derde land. Dat staat een goed functionerend asielbeleid van de EU in de weg. Als men asielshopping met succes wil tegengaan, is harmonisatie op dit gebied dan ook ten eerste geboden.
6. Om deze redenen verzoekt Oostenrijk de Raad, als beleids- en strategiebepalende instelling, een gemeenschappelijke Europese lijst van veilige derde landen vast te stellen. Die lijst moet worden beperkt tot Europese landen.
7. Naast de lidstaten moeten daarop vooral ook de kandidaat-lidstaten voorkomen die reeds in de toetredingsprocedure zitten. Met die landen zijn de onderhandelingen geopend op grond van het feit dat zij de criteria van Kopenhagen naleven, die onder andere garanderen dat zij rechtsstaten zijn. Deze landen hebben zich er in het kader van de toetredingsonderhandelingen ook reeds toe verbonden het EU-acquis over te nemen, en dus ook de internationale verbintenissen van het Verdrag van Genève en van het Europees Mensenrechtenhandvest na te leven.

8. Als veilige derde landen worden derhalve de volgende landen voorgesteld:

Alle lidstaten van de EU, en

Noorwegen, Zwitserland, IJsland, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Slovenië, Roemenië, Bulgarije, Estland, Letland, Litouwen, Cyprus en Malta.

9. De aard van de rechtshandeling moet in de onderhandelingen tussen de lidstaten worden bepaald. Een verordening zou het meest bindende instrument zijn, en het best beantwoorden aan de immanente behoefte aan harmonisatie. Zo'n verordening zou zo spoedig mogelijk, en in elk geval vóór eind 2002, voor alle lidstaten in werking moeten treden.
10. De rechtsgrondslag voor maatregelen van de Raad voor wat betreft het als veilig aanmerken van derde landen is te vinden in artikel 63, lid 1, punt d), van het VEG, dat bepaalt dat de Raad volgens de procedure van artikel 67 in overeenstemming met het Verdrag van Genève van 1951 en het Protocol van 1967 betreffende de status van vluchtelingen minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning van de vluchtelingenstatus aanneemt.
-